

Šestdeset plodnih let Berte Golob

...rije Berta Golob bolj učiteljica slovenskega jezika ali pisateljica? Če jo boste vprašali, kaj misli o tem ali onem dogajanju v slovenistični znanosti, vam utegne odgovoriti, da ne spada na slovenistični Olimp in da se ne istoveti kar povprek s stališči naših vodilnih jezikoslovcev ali literarnih znanstvenikov. Če skuša radoveden novinar od nje izvabiti izjavo, kaj misli o tem ali onem načinu pisanja, mu mirne duše odgovori, da se ne šteje za pravo pisateljico in da se s tem ukvarja kar tako, ljubiteljsko.

Svoje delovne izkušnje sije nabirala na precej različnih službenih mestih: bilajeprofesorica slovenskega jezika na Osnovni šoli v Predvdvoru (tam je imela opravka tudi z vedenjsko in osebnostno moteno mladino), honorarnoje predavala kulturo ustnega in pisnega izražanja (KUPI) na Pedagoški akademiji v Ljubljani, več let je bila lektorica na Radiu Ljubljana, nazadnje pa pedagoška svetovalka Zavoda za šolstvo — enota Kranj. Svoje delo je zmeraj opravljala lahkotno, sproščeno, pa vendar poglobljeno in predano. Ljudje dostikrat razmišljamo o svoji preteklosti v smislu znanega aforizma: Vemo, kaj smo, ne vemo pa, kaj bi lahko bili. Za veliko ljudi je to zavito v temo. Za Berto Golob pa je jasno, da bi po svojem interesu in nadarjenosti morala biti učiteljica didaktike slovenskega jezika in književnosti. Za to mesto ni bila izbrana, ker zaradi idejne drugačnosti nekaterim ni bila všeč. No, škoda ni pretrpela naša jubilananka, saj ji nepriznavanje njene sposobnosti ni vzelo veselja do dela, ampak bolj slovenistična znanost, ki ima zaradi ravnanja v njenem in podobnih primerih svojo didaktiko preslabo razvito.

Če Berti Golob ni bila omogočena univerzitetna kariera, pa ji je ostala odprta pot, da seje uveljavila kot pisateljica. Njene leposlovne knjige so Sovražim vas, Drobnje zgodbe, Skrinja iz babičine bale, Šolske razglednice.

Portreti mladinskih pisateljev in intervjuji s pisatelji so zbrani v knjigah Znani obrazi in Srce ustvarja, roka piše. Čedalje obsežnejša paje bera njenih poljudnih jezikoslovnih del: Žive besede (zanje je dobila Levstikovo nagrado), Sporočanje v Ptičjem logu, Igrarije — besedne čarovnije, Jezikovni vozli, Dežela Slovníčarija. Pred nekaj leti sva skupaj sestavljala osnutke za televizijske oddaje Zdaj pa po slovensko. V zadnjem času pa skupaj z Igorjem Saksido in še nekaterimi drugimi sestavlja nova berila za nižje razrede osnovne šole. Izšli sta že Hiša, hiška, hiškica, berilo za drugi razred, Babica, ti loviš, berilo za tretji razred, v delu paje Vsemirje — vsesimje, berilo za četrti razred. Teško bi bilo poglobljeno ovrednotiti toliko lepih knjig. Kaj naj rečemo kar na počez? Kjer naslaja modernistična alipostmodernistična proza ali kjer se kujejo težke definicije, tam Berte Golob ni. Če paje treba opogumiti otroka v stiski ali zahtevno učno snov povedati s preprosto besedo, je to skoraj gotovo mogoče narediti z odlomkom iz njenih knjig.

Med letoma 1973 in 1979 je bila Berta Golob urednica didaktike slovenskega jezika in književnosti v Jeziku in slovstvu. V naš listje napisala veliko zanimivih prispevkov iz svojih pedagoških izkušenj: Interpretacija poezije, To in ono o obveznem člivu, Dijaške interpretacije, Šolske naloge in poprave, Pisno sporočanje, Nareki itd. Ob njenem življenjskem jubileju ji voščimo še veliko plodnih let in jo obenem (čeprav morda to ni čisto spodobno) vabimo, da spel kdaj popiše kako spoznanje iz svojih bogatih izkušenj za naš časopis.

France Žagar

Pedagoška fakulteta v Ljubljani